

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Constantio episcopo. Cap[itulum]. cxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

carum. Et sic clemens primus fuit per petri electionem: territus vero per gradum. Hic beatus episcopus cum demones effugarer: mortuos suscitarer: et alia miracula faceret: multosque conuersos baptizarer: fuit etiam saturnini consuls a demonio liberassiter: et ad eum conuerteret. Saturninus contulit credere hoc magis artibus fieri: ipsum diuer- sis penitus afflictu decolauit. Imperare neroe est. kal. octobris. Et inde corpus eius primo fuerit in vaticano sepulchro: postea tamen a gregorio ostensi- epo ostium translatum est: et in ecclesia matroni sancti lauretii recoditum. Hic fecit ordinaciones duas per mensem septembrem: et ordinavit episcopos. xv. presbyteros. xix. Et cestius episcopus dies tres.

De sancta Tecla virginie et martyre. Cap. cx.

Eccl. **T**ecla vero virginis passa est apud iconium cuius statim imperatore ne- rone. Quae ipius verbis perclaro genere orta beatissima pauli apostoli predicatione conuersa: atque virginitate professa: cum sponsum haberet nuptrias renunciavit. Quod mater eius sentiens: filiam iudicii tanquam christianam accusauit. Tunc pro consul aleator tecla detentam iudicatae fuit. Igni cremanda. Et cum in medio ignis esset posita in nullo tamquam exulta est: imberbus de celo rube- mentissimus cadens rogum extinxit. Sic ergo liberata: ad dominum ubi paulus hospitabat aduenit: ubi multos discipulos inuenit: qui se pro ea orantes. vi. diebus affligerat. Post aliquod tempore syrus alexander teclam detentam iterum obtulit: et de christianitate derulit. Quam inde beatis exponit iussit: sed interim ea triphene ma- erone nobilis impatoris ppterisque custodiendam tradidit. Die vero statuta tecla in arenaz ducitur: et leena supra dorsum colligatur. Sed leena vero capite virginis pedes labebat. Sic ergo puella de arenario educit ille: et in die sequenti reser- uatur iterum feris subscienda: tripheneque com- mediat custodienda. Sequenti iterum die tecla pro- ducitur: et solitaria in amphitheatre mittitur: et leones et verbi ad eam dimittuntur. Ad cuius pes leena procedit: vi. samque ad virginem curren- tez lacerauit. Leonem vero ferocissimum eadem leena complexa cum ipso dimicauit: et cum eo pariter moritur corruerit: sic virginem defensauit. Deinde in fossam aque serpentibus plena innescitur: sed protinus serpentes nube ignis oppressi mo- riruntur. Dehinc tauris ferocissimis pedestibus atti- gatur. Et lamine candentes inter alia animalium mituntur: ut saltu rapido cito dispergerent vin- etram. Sed ferrum candens coquuntur funes: et solutio vinculum virginis liberaf: discurrentibus tauris pre incendiis dolore. Llamantibus autem populis cum triphena magni dei christiani: pro consul tam miraculi stuporeque populi timore:

Octavius

teclam suis vestibus induitam matronis liberam dimisit. Quam triphena in domum suam suscepit: et adoptrans in filiam fidem Christi percepit. Multos etiam gentiles virginem domini ad fidem perduxit. Deinde seleucia abiit: et in virginitatem sanctitatem vite persecutus: somno pacis dulciter requieuit nono kalen. octobris ibidem sepulta.

De sancto Constantio confessore. Cap. cxi.

Onstantius

confessio: apud anconam claruit: qui in ecclesia beati stephani in pro-

thomaryris mansionem funditus officio serviebat: funditus terrena despiciens tota mente ad sola celestia flas- grabat. Quadam vero die die cuius in eadem ecclesia oleum defecisset: et dei famulus unde lampades accendere non haberet. Lampades omnes aqua repleuit: atque ex more in me- dio papyros posuit: quos allato igne accedit: sicque aqua in lampadibus acsi oleum tora die ac nocte arsit. Eiusus sanctitatis opinione cresce- te multi ad eum videndum ex diuersis locis ve- nientib; . Die vero quadam ex longinquo loco ad eum videndum rusticus venit: eadem vero hora contigit: ut vir domini stans in ligneis gradibus reficiendis lampadibus deseruit. Eiusque qui ad eum videndum venerat: quisna est inquireret: et ostensus sibi existimat: et pulsa statuta conspiceret desperat: et atque in corde suo derisit: dices se grandem hominem videre crea- didisse: ille vero nihil habebat de homine. Quod ut constantius per spiritum agnouit lampades rel- quit: concitatusq; descendens in amplexum ruit: et de osculatis eum gratias egit: Quid de se talia cogitab- set: eo quod ipse solus ex holibus in eum cognoscendu oculos apertos habuisset. Eius humilitate et spiritu prophetice rusticus considerans: et veniam ab eo pertinet: et deinceps in reverentia assumpsit. Quicunq; aut in pace vir domini. Et. kal. octobris se- pulcus ancone. Nec gregorius prior dicit. cap. v. Corpus autem huius sancti pcessu tenuis re- netas translatus: et in ecclesia sancti basilii col- locatum est. idem. idus. iulii.

De sancto Constantio episcopo. Cap. cxi.

Onstantius

episcopus aquinensis clari- uitatis fuit: et Iohannis pape primi temporis claruit. Qui virra nimis san- citatis famam: qua apud mul- tors innotuit: spumam prophetio do- tar est. Eius enim in die eius obi- tus a circumstantibus ciuiibus:

De sanctis in mense septembri occurribus fol. cxxvij.

ut pote tam amabilis pater discessurus amarissime plangeretur: questum est ab eo: quem post se pontificem haberent. Quibus propheticus spiritu respodit: quod post constitutum multionem: post multonem fullonem: post fullonem neminem. Quibus editis vite spiritum exhalauit. Defunctorum sancto eius ecclesie pastoralē curā suscepit andreas diaconus illius: qui quoddam in stabulis itineris cursum feruauerat equorum. Illo quoque ex hac luce subtracto: episcopatus ordinē iouis nos soritus est: qui in eadem urbe fullo extiterat. Quo adhuc supstitit in cuncti habitatores ciuitatis illis: et barbarorum gladiis et pestilente vastitate deleti sunt: ut post mortem eius: nec qui epus fieret: nec a quibus fieret inueniri posset. Sicque coplera est viri dei sententia: quatenus post excessum duorum eporum sequentium eius aquinam ecclesia pastore minime haberet. Nec gregorius VIII. dialogorum cap. viii.

De sancto Goso martyre. Cap. cxiiij.

Styx passus est apud clustare puteola nam tēpoze dilectiani imperatoris sub timore preside: qui cum esset diaconus messenae ciuitatis annorum triginta post passionem scribantur benevolentiam episcopi passus est. Cum autem quodam tempore presente ipso episcopo euangelium in ecclesia legeret: vidit episcopus de capite eius flammatum exurgere: quā nemo aliud vidit: et primum cœlavit eum martyrem futurū: nō post multos dies sanuarium episcopus tecus et in carcere missus est: ad quā visitandū cum venisset soñus cum dicono festo et lecore desiderio: et ipsi simul cum eo detenti sunt. Et postquam sanuarium eum alijs eius socijs passus est: ut dicitur est supra in eorum passione. xij. kalen. octobris: et ipse soñus ab eodem p̄fisi de pro christi nominis confessione gladio celus est nono kalen. octobris.

De sancta Galaberga abbatissa. Cap. cxvij.

Sancti sulphurii episcopi bustus ricen. et dagoberti regis francorum. Nec in suburbano leucomis oppido territorij Lingonien. parentibus claris et religiosis exorta est: a nativitate ceca. Cum autem sanctus evstafius abbas columbani successor: in domum gudonij patris puelle hospitatus esset: duosque filios viri sibi oblatos benedixisset. Galabergā ceca eidem adducta post

triduanū letunitū illuminauit: et spiritualibus disciplinis informauit. Quā paretes cūdā generoso viro licet dudum renitentē inuitam in coniuge tradiderūt. Quo istra duos menses defunctorum: iterum inuita maritum alduino comiti regis dagoberti: ex quo quinq̄ filios preceauit. tandem virtus ad castitatem convertit: eiusque obtempera licentia cum consilio valberti successoris evstafij abbatis in suburbano Lingonensi: in perpetua hereditate cenobiti puerularum cōstruxit: verū ciuitati bello inter reges francorum exorto: inde cū sancto valberto discessit: et lugdunū veniens monasterium aliud fabricauit: ubi plus quam trecentarū puerularū ancillarū xp̄i mater extitit. Dux quodam tpe sancti valberti pistolaref aduentum: et vinum ad sufficiētiā nō haberet: sua oratione vinum in regente multiplicauit: et que seminacua erat plena repperit. Vide sue instante termino per visionē videt tabernaculum mira claritatis de celo descendere: in quo recepta in prato ameno summe pulchritudinis translatata est. Quē sibi locū a deo paratum intellexit. Hidē etiam dormiāti cingulū a rhombis solutū est: quod nūc comparuit: dictum est ei ipsam die certissimo a corpore migraturā: quibus diebus continue psalterium legit: et die sibi statuta videlicet xij. kalen. octobris in pace quietuit.

De conceptione sancti Johannis baptiste. Cap. cxv.

Conceptio sancti iohannis baptiste in martyrio hiero. viij. kasien. octobris scribitur: et in quibusdam ecclesiis celebratur. A q̄ die usq; ad eī nativitatē nouē menses integraliter numerantur: nullo die deficitē nec superāte: ut sicut triū hominū tūmū celebant festa nativitatū: sc̄i christi: et beate virginis: ac ipsius baptiste: sic et eorum celebrantur festa concepcionis. Festum autem conceptionis matris domini per revelationem primo cognitū fuit: sicut supra diximus est in legendā conceptionis eius sexto idus decembris. Qualiter autem conceptione sancti iohannis baptiste tali die fuisse factā habuerit h̄eronymus: incertū est: verisimiliter in credit potest et recte opinari quod sicut conceptus et ortus baptiste in alijs perfectus apparuit: sic et repus eius quo fuit in utero integrā esse debuit: ut sicut xp̄s nouem mensibus integraliter in utero virginis fuit: sic et baptista post eozdem mensū integralē decursus de ventre matris existit: ut sicut nativitas pueroris assimilat nativitatem saluatoris: sic et eius conceptione ad xp̄i conceptionē inquit est possibile simile. Et notandum quod circa conceptionem iohannis baptiste: tria miracula specialia apparuerunt:

F q̄